

05/12/2018

Μητρ. Βεροίας: “Ας ασκη-θούμε στην πραότητα και την τα-πείνωση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Σήμερα το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Σάββα Κυριωτίσσης Βεροίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου.

«Ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ’ ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐ-ρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν».

Μία διπλή πρόσκληση ἀπευθύνει ὁ Χριστός πρὸς τοὺς «κοπιῶντας καί πεφορτισμένους» ἀνθρώπους, πρὸς ὅλους αὐτοὺς πού εἶναι κου-ρα-σμένοι καί ἐπιβαρυμένοι ἀπὸ τίς φροντίδες καί τίς ἀγωνίες τῆς ζω-ῆς, ἀπὸ τὰ προβλήματα καί τίς δυ-σκολίες πού ἀντιμετωπίζουν. Καί ποίος ἄνθρωπος μπορεῖ νά πεῖ ὅτι δέν εἶναι «κοπιῶν καί πεφορτι-σμέ-νος»; Ποίος δέν αἰσθάνεται τό βάρος τῆς καθημερινότητος, τῆς οἰκογενείας, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, τῶν ποικίλων προβλημάτων νά βα-ραίνει τοὺς ὤμους του, νά τοῦ στερεῖ τή χαρά, νά δοκιμάζει τήν ἀντοχή του;

Κανείς, ἀσφαλῶς. Γιατί ὅλοι, ἄλ-λοι λιγότερο καί ἄλλοι περισ-σό-τερο, αἰσθανόμασθε κάποτε τίς συν-θῆκες τῆς ζωῆς νά μᾶς πιέζουν καί νά μᾶς κουράζουν.

Μᾶς καλεῖ, λοιπόν, ὁ Χριστός κο-ντά του γιά νά μᾶς ἀναπαύσει. «Δεῦ-τε πάντες οἱ κοπιῶντες καί πε-φορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Ἐλᾶτε κοντά μου, μᾶς λέ-γει, καί ἐγὼ θά σᾶς ξεκουράσω. Δέν σταματᾷ ὁμως ἐδῶ ὁ Χριστός, συνεχίζει μέ

μία δεύτερη πρό-σκλη-ση. Καί τί μᾶς μᾶς καλεῖ νά κά-νουμε; Μᾶς καλεῖ νά σηκώσου-με τόν ζυγό σας καί νά μάθουμε ἀπό Ἐκεῖνον ὅτι εἶναι πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά. «Ἄρατε τόν ζυγό μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμί καί τα-πει-νός τῇ καρδίᾳ».

Πῶς εἶναι ὅμως δυνατόν νά ζητᾷ ὁ Χριστός ἀπό κουρασμένους καί τα-λαι-πωρημένους ἀνθρώπους πού ζητοῦν τήν ἀνάπαυση νά σηκώ-σουν ἕνα τέτοιο βάρος; Πῶς εἶναι δυνατόν νά βρεῖ κανεῖς τήν ἀνά-παυση κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆ-κες;

Ὁ Χριστός δέν σφάλλει, ἀδελφοί μου, οὔτε μᾶς ἐξαπατᾷ προσκα-λώ-ντας μας κοντά του γιά νά μᾶς ξε-κουράσει καί συγχρόνως καλώ-ντας μας νά σηκώσουμε τόν ζυγό μας. Ἀντίθετα μᾶς λέει τήν ἀλή-θεια καί μᾶς δείχνει τόν τρόπο τῆς πραγμα-τικῆς ἀναπαύσεως.

Πολλοί εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού μᾶς προτεί-νουν διαφόρους τρό-πους γιά νά ξεκουρασθοῦμε ἀπό τούς κόπους καί τά βάρη τῆς ζωῆς. Καί μπορεῖ πράγματι νά μᾶς ξε-κουράζουν προσωρινά, ἀλλά στή συνέχεια μᾶς ἀπογοη-τεύουν καί ἀφήνουν κενό στήν ψυ-χή μας.

Ἡ ἀνάπαυση πού μᾶς προτείνει ὅμως ὁ Χριστός εἶναι διαρκῆς καί δέν βασίζεται σέ ψεύτικες ὑποσχέ-σεις. Συνίσταται στήν ἀντιμετώ-πι-ση τῶν προβλημάτων τῆς

ζωῆς μέ τόν δικό του τρόπο, πού χαρίζει τήν ανάπαυση ὅσο βάρος καί ἄν κληθεῖ ὁ ἄνθρωπος νά σηκώσει, ὅσο βαρύς καί ἄν εἶναι ὁ ζυγός του.

Ὁ Χριστός δέν μᾶς υπόσχεται ὅτι θά ἐξαφανίσει τά προβλήματα καί τούς κόπους τῆς ζωῆς μας. Αὐτά υπάρχουν καί θά υπάρχουν πά-ντο-τε. Μᾶς υπόσχεται ὅμως τήν ἀνά-παυση, καί μᾶς υποδεικνύει τόν τρόπο πού χαρίζει τήν ἀνάπαυση. Τί μᾶς λέει, λοιπόν; «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσεσθε ἀνά-παυ-σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν».

Ἡ πραότητα καί ἡ ταπείνωση τήν ὁποία μᾶς καλεῖ νά διδαχθοῦμε ἀπό Ἐκεῖνον ὁ Χριστός, εἶναι τό μέ-σο γιά νά βροῦμε τήν πραγ-μα-τι-κή ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς μας. Καί εἶναι κάτι τό ὁποῖο δέν μπορούμε οὔτε νά διδαχθοῦμε οὔτε νά βροῦ-με κοντά σέ κανένα ἄλλο παρά μό-νο κοντά στόν Χριστό.

Ὅποιος ἔχει τήν πραότητα καί τήν ταπεί-νωση, αὐτός δέν ταρα-ζεται, δέν θίγεται, δέν ἐνοχλεῖται. Ὑπομένει, συγχωρεῖ, μακροθυμεῖ, ἔχει ἐμπι-στοσύνη στόν Θεό, καί ἔτσι τό βά-ρος τῶν προβλημάτων, τό βάρος τῶν πειρασμῶν καί τῶν δοκι-μα-σιῶν, τῆς κακίας καί τῆς σκλη-ρότητος τῶν ἀνθρώπων, οἱ δυ-σκο-λίες καί οἱ ἀντιξόοτες τῆς ζωῆς δέν βαρύνουν τήν ψυχή του, δέν τήν κουράζουν, δέν τήν ἀπο-γοη-τεύουν. Ὅτιδῆποτε καί ἄν συμ-βεῖ στή ζωή του, εἶναι εἰρηνικός, γα-λή-νιος, ἀναπαυμένος, ἔστω καί ἄν σηκώνει τό μεγαλύ-τερο βάρος, ἔστω καί ἄν ἀντιμετωπίζει τίς με-γαλύ-τερες δυσκολίες.

Ἀπόδειξη τῆς ἀναπαύσεως πού χα-ρίζει ὁ Χριστός εἶναι, ἀδελφοί μου, καί ὁ ἐορταζόμενος σήμερα μέ-γας ὅσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε στή Βέροια στόν παλαιό καί ἱστορικό αὐτόν ναό, ὁ ὅσιος Σάββας ὁ ἡγιασμένος.

Πόσο βαρύς ἦταν ὁ ζυγός πού σή-κωνε ὁ ὁσιος! Πόσο δύσκολη ἦταν ἡ ἐπιλογή του νά ζήσει ὡς ἀσκη-τής στήν ἀπαράκλητη ἔρημο τῆς Παλαιστίνης, μέ αὐστηρή νη-στεία, μέ ἀγρυπνίες, μέ ἄσκηση πολλή, μέ ἀγῶνες πνευματικούς, μέ κό-πους σωματικούς, μέ πειρα-σμούς, μέ δοκιμασίες, γιατί τίπο-τε δέν ἦταν εὐκολο στή ζωή του! Καί ὅμως ὁ ὁσιος δέν αἰσθανόταν οὔτε κουρασμένος, οὔτε ἀποκαμωμένος, οὔτε ταλαιπωρημένος. Αἰσθανό-ταν ἀναπαυμένος ψυχικά, γιατί βρι---σκόταν κοντά στόν Χριστό, για-τί ζοῦσε τήν πραότητα καί τήν τα-πείνωση τοῦ Χριστοῦ καί σή-κω-νε μέ χαρά τόν χρηστό ζυγό τοῦ Κυ-ρίου, σύμφωνα μέ τήν προ-τροπή του: «ἄρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καί μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶ-ός εἰμί καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυ-χαῖς ὑμῶν».

Ἐορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα, ἀδελφοί μου, τή μνήμη τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἅς φροντίσουμε καί ἐμεῖς νά ἀνταποκρι-θοῦ--με στή δι-πλῇ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τό ἔκανε καί ὁ τι-μώμενος ὁσιος, καί ἅς σηκώσουμε τόν ζυγό του, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό ὅσα ἐπιτρέπει Ἐκεῖνος νά ἀντιμετω-πί-σουμε προσπαθώντας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί ἅς ἀσκη-θοῦμε στήν πραότητα καί τήν τα-πείνωση, ὥστε νά ζοῦμε χωρίς ἄγ-χος, χωρίς ἀγωνία, χωρίς στε-νοχώρια, ἀλλά ἀναπαυμένοι στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, μέχρι νά ἀξιωθοῦμε, διά πρε-σβει-ῶν καί τοῦ ὁσίου Σάββα, νά βρε-θοῦμε κοντά του στήν οὐράνιο βα-σιλεία του.

